

- Uredbo Sveta (ES) št. 1136/2006 ⁽¹⁾ razglasi za nično v delu, v katerem za vzvodne mehanizme, ki jih proizvaja pritožnica, nalaga protidampinško dajatev, ki presega znesek dajatve, ki bi moral biti plačan, če sporna prilagoditev izvozne cene ne bi bila izvedena; in
- Svetu naloži plačilo stroškov tega postopka in postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi, da izpodbijana sodba pojmu normalne vrednosti, kot je opredeljen v členu 2(7)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 ⁽²⁾ o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti, kakor je bila spremenjena, ne daje pravnega učinka. Zato je v izpodbijani sodbi napačno odločeno, da primerna normalna vrednost, določena v skladu s to določbo, nujno ustreza trenutku, ko zadevni proizvodi zapustijo proizvodnjo na Kitajskem, čeprav je bilo v izpodbijani sodbi sami ugotovljeno, da prodajni stroški tako za domačo prodajo kot za izvoz niso nastali podjetju na Kitajskem, ampak povezanim podjetjem v državi s tržnim gospodarstvom – v Hongkongu. Izpodbijana sodba zaradi te napačne ugotovitve krši člen 2(10) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96, kakor je bila spremenjena, s tem da potrjuje prilagoditev izvozne cene, ki sta jo sprejeli instituciji in je sestavljena iz odbitka prodajnih stroškov ter dobičkov povezanih podjetij v Hongkongu.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1136/2006 z dne 24. julija 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz vzvodnih mehanizmov s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 205, str. 1).

⁽²⁾ UL L 56, str. 1.

Tožba, vložena 10. decembra 2009 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-512/09)

(2010/C 37/31)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: Iro Dimitriou in A. Margelis)

Tožena stranka: Helenska republika

Predloga tožeče stranke:

- Ugotovi naj se, da Helenska Republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/66/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS in vsekakor s tem, da o sprejetju teh predpisov ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz člena 26(1) te direktive.

- Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2006/66/ES v nacionalno zakonodajo se je iztekel 26. septembra 2008.

⁽¹⁾ UL L 266, 26.9.2006, str. 1.

Tožba, vložena 11. decembra 2009 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-513/09)

(2010/C 37/32)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: V. Peere in A. Marghelis, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predloga tožeče stranke:

- ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS ⁽¹⁾, vsekakor pa s tem, da jih ni sporočila Komisiji, ni izpolnila svojih obveznosti iz navedene direktive;

— Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

zahteva, da v skladu s portugalsko zakonodajo zavarujejo svojo odgovornost, povezano z njihovo dejavnostjo;

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2006/66/ES se je iztekel 26. septembra 2008. Vendar tožena stranka ob vložitvi te tožbe še ni sprejela potrebnih ukrepov za prenos te direktive, nikakor pa o njih še ni obvestila Komisije.

— s tem da se od družb za nepremičninsko posredovanje iz drugih držav članic zahteva, da imajo lasten pozitiven kapital v skladu s portugalsko zakonodajo;

— s tem da za družbe za nepremičninsko posredovanje in nepremičninske posrednike iz drugih držav članic velja popoln disciplinski nadzor InCI, i.P.;

(¹) UL L 266, str. 1.

— in ugotovi naj se, da Portugalska republika ni izpolnila obveznosti iz členov 49 PDEU in 56 PDEU, s tem da lahko družbe za nepremičninsko posredovanje – razen upravljanja nepremičnin za druge – ter nepremičninski posredniki opravljajo izključno svojo dejavnost;

— Portugalski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 11. decembra 2009 – Evropska Komisija proti Portugalski republiki

(Zadeva C-518/09)

(2010/C 37/33)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska Komisija (zastopnika: I.V. Rogalski in P. Guerra e Andrade, zastopnika)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predlogi tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Portugalska republika ni izpolnila obveznosti iz člena 56 PDEU,

— s tem da v svoji zakonodaji ne razlikuje med ustanovitvijo in začasnim opravljanjem storitev v zvezi z dejavnostmi prometa z nepremičninami družb za nepremičninsko posredovanje in nepremičninskih posrednikov;

— s tem da se od družb za nepremičninsko posredovanje in nepremičninskih posrednikov iz drugih držav članic za začasno opravljanje storitev zahteva popolna registracija v InCI, I.P. (Instituto da Construção e do Imobiliário I.P., inštitut za gradbeništvo in nepremičnine);

— s tem da se od družb za nepremičninsko posredovanje in nepremičninskih posrednikov iz drugih držav članic

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Iz portugalskega sistema nepremičninskega posredovanja izhaja več omejitev za svobodo opravljanja storitev.

Če se dejavnosti družb za nepremičninsko posredovanje in nepremičninskih posrednikov s sedežem ali dejanskim prebivališčem v drugih državah članicah nanašajo na nepremičnine na Portugalskem, velja za te dejavnosti portugalsko pravo.

Portugalska zakonodaja določa sedem pogojev za dostop do dejavnosti družb za nepremičninsko posredovanje. Za dostop do dejavnosti nepremičninskih posrednikov pa določa štiri pogoje.

Pogoji v zvezi s področjem uporabe licence *ratione personae* so restriktivni.

Pogoj v zvezi s strokovno usposobljenostjo je prav tako restriktiven.

Portugalski predpisi o dejavnostih družb za nepremičninsko posredovanje in nepremičninskih posrednikov dajejo tradicionalni dejavnosti posredovanja druge značilnosti. Nič več naj ne bi šlo za dejavnost posredovanja, ampak za dejavnost agencije.

Da mora obvezno zavarovanje poklicne odgovornosti izpolnjevati zahteve iz portugalskega prava, naj bi bila neupravičena omejitev.